

The LED Weekly

Volume 13, No. 1 October 19, 1997

P.O. Box 71071 Sunnyvale, CA. 94086 USA

voviled@ix.netcom.com

Ban Biên Tập: Vân Anh, Nguyễn Khiêm, Kiều Hòa, Hoàng Vinh, Minh Bảo, Minh Sơn, Hữu Lâm, Văn Hoa, Thu Sương, Ngọc Sương, Trọng Hiếu, và Ngọc Minh.

LỜI MỞ ĐẦU

Thấm thía quá bạn ơi!

Lời cao ý đẹp vui hòa
Thành tâm nhận được món quà thương yêu
Trần đầy nguyên lý thật siêu
Tâm ta tu tiến ta diu tiến chung
Khai thông trí tuệ mỗi vùng
Tình thương đạo đức vô cùng thâm sâu
Cần khôn vũ trụ kết tầu
Chơn tâm thức giác nhiệm màu khai minh
Thực hành khai triển hành trình
Chơn tâm thức giác chính mình tự tu.

Lương Sĩ Hằng

THƯ' NGỎ

MỐI ĐẠO

Mối đạo quân bình pháp đạt an
Khai thông trí tuệ đạo khai màn
Quy hội tình Trời trong thức giác
Biết mình hiểu họ vẫn bình an.

Quý thương,
Lương Sĩ Hằng

Mục Bé Tám từ 23-8-97 đến 29-8-97

Copyright (C) 1997 by Lương Sĩ Hằng & VoViLED. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám.

Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,

Bé Tám

Phần câu hỏi của Mục Bé Tám dành cho buổi sinh hoạt tại thiền đường:

1. Sự tiến triển của tâm linh là tiến triển cách nào?
2. Làm người có hạnh phúc không?
3. Tâm người thích tham dâm do đâu xảy ra điều này?
4. Tuệ giác khai mở từ đâu đến đâu?
5. Muốn được thanh thì phải làm sao?
6. Sanh tồn là sao?
7. Khai minh là khai làm sao?

Atlantic city, 23/08/97 2:20 AM

Hỏi: Sự tiến triển của tâm linh là tiến triển cách nào?

Đáp: Thừa sự tiến triển của tâm linh trước hết tánh tình thay đổi hẳn, từ sự suy nghĩ cho đến hành động, mỗi mỗi đều dễ dãi, dập tắt tất cả sự sân si và buồn bực, nhạy cảm, đáp ứng nhanh chóng và không có hiểm độc.

Kệ:

Chẳng còn vọng động trí thông dong

Thức giác bình tâm dễ tiến tông

Phát triển chiều sâu không dự dưng

Tâm lành thức giác chẳng còn trong.

Atlantic city, 24/08/97 4:10 AM

Hỏi: Làm người có hạnh phúc không?

Đáp: Thừa ai ai cũng có hạnh phúc mới được làm người. Sự sống còn được sự ban chiếu của Trời Đất. Trong nội tâm đều có lãnh vực thanh tịnh, nhưng chịu tu giải bằng một chơn pháp hòa hợp với nguyên khí của càn khôn vũ trụ mà hành triển thì mới đạt được nguyên lý sống động của Trời Đất có một không hai, mới đạt được sự thanh tịnh và sáng suốt. Tự dứt bỏ tập tục ngoại lai có từ lúc chào đời tới bây giờ, thì mới cảm thức được nguyên lý vô sanh của Trời Đất, mới thấy được hạnh phúc và tâm thức xán lạn. Hành một pháp cho tất cả mọi pháp, tự giảm bớt sự dài dòng trong cuộc sống, trực giác không thông. Hạnh đức dồi dào, biết mình hiểu họ, tự bước vào tâm linh điển giới mà phát triển, nhiên hậu mới cảm thức được hạnh phúc là gì? Cơ hội được làm người là quý giá vô cùng, tiến tới vô cùng thì mới hiểu được đáng toàn năng ở nơi nào? Dứt khoát tu tiến thì mới thấy rõ chính mình hơn, nhiên hậu mới dần thân độ đời vô quái ngại.

Kệ:

Cảm thông nguyên lý rõ thanh đài

Cấu trúc siêu nhiên chẳng có hai

Khối óc thông minh xoay chuyển tiến

Bình minh sáng tỏ tự phân bài.

Atlantic city, 25/08/97 6:20 AM

Hỏi: Tâm người thích tham dâm do đâu xảy ra điều này?

Đáp: Thừa sự tham dâm cũng nằm trong luật tiến hóa như: người điếc muốn nghe, người câm muốn nói, người đui muốn thấy, đó là luật tự nhiên của cuộc sống. Người tu thiên cần khai triển trực giác, sẽ được thấy gốc gác của toàn diện, nhiên hậu mới thấy rõ khả năng nhậm nhục của chính mình.

Kệ:

Cảm môm thực hiện tự làm thành

Trực giác khai minh rõ tiến trình

Duyên nợ không còn tâm tự tiến

Minh tâm kiến tánh lại càng minh.

Atlantic city, 26/08/97 3:30 AM

Hỏi: Tuệ giác khai mở từ đâu đến đâu?

Đáp: Thừa tuệ giác khai mở từ trí thức gom tụ hình thành, hòa hợp với thiên tánh chơn như tự đạt thành, qua những chuỗi ngày hành pháp hình thành. Thật sự tự nhiên và hồn nhiên, tỏa sáng tâm từ bi, quý xác giữ hồn lo tu tiến.

Kệ:

Thực hành tuệ giác tự phân hành

Mở trí khai tâm hướng cõi thanh

Quý pháp chơn hành tâm đạt đạo

Bền lâu vững tiến tự mình thanh.

Atlantic city, 27/08/97 5:10 AM

Hỏi: Muốn được thanh thì phải làm sao?

Đáp: Thừa muốn được thanh thì phải dứt khoát sự tính toán, sự hơn thua với người đời, nhiên hậu mới hiểu được khả năng của tâm linh là sâu rộng vô cùng.

Kệ:

Thức hồn khai triển sống ôn tồn

Dẹp bỏ ác ôn chẳng tự tôn

Tình đạo tình đời không luyến tiếc

Tự mình sáng suốt vẫn sanh tồn.

Washington D.C, 28/08/97 2:54 AM

Hỏi: Sanh tồn là sao?

Đáp: Thừa sanh tồn là vẫn hiểu biết lấy chính mình và sửa tiến.

Kệ:

Tự mình tự giác chẳng lo phiền

Chết sống vô can vẫn tiến xuyên

Đời đạo song hành quy một mối

Giữ phần thanh tịnh tạm sống yên.

Washington D.C, 29/08/97 3:00 AM

Hỏi: Khai minh là khai làm sao?

Đáp: Thừa khai minh là mở tâm mở trí, bằng lòng phục vụ cho nhau, vui hòa tốt đẹp, hạnh đức dồi dào, tự động dẹp phần tính toán so đo, quý thương nhau, thực hành tốt cho đại sự chung.

Kệ:

Chung vui chung sống lại càng mừng

Giải quyết tâm linh mở tiến trình

Quy hội chơn hồn tâm thức giác

Thực hành phát triển lại càng minh.

Võ Thu Sương chép

(tiếp theo phần vấn đạo đăng trong LED 120)

(96) - Vấn: Kính thưa Thầy, trước khi rời VN bạn đạo có nhờ anh Sơn đem cuốn băng sang đại hội, nhưng anh Sơn có nhờ con, con mạo muội nghe cuốn băng đó nói toàn là Vô Vi trong lúc bạn đạo ở VN đang gặp khó khăn không được đi dự nên con không dám mang theo, nhưng lương tâm con cứ ray rứt vì không làm tròn lời hứa với bạn đạo VN muốn gửi những lời nhắn nhủ và thăm hỏi Thầy, như vậy con có tội đối với bạn đạo VN không? Xin Thầy chỉ dạy. Con xin đa tạ.

Đáp: Thì mình sợ sệt là cái tâm mình không có thành rồi đó. Nếu mình thành tâm giúp đỡ người thì vượt qua mọi tai nạn, không sao. Mình sợ ở tù, còn sợ. Người tu có gặt ai mà sợ ở tù? Không sợ. Dù nó có hỏi đi nữa nói tới tu. Bây giờ ông nghe thử coi tôi có nói phá hoại ông không? Không có chỉ đường lối cho người ta giết ông không? Không có. Thì cái tâm mình thẳng cứ việc đi, không sao hết.

(97) - Vấn: Kính thưa Thầy, cách đây 2 tháng con ngồi soi hồn xong, thử pháp luân thường chuyển xong con thiền định, con thấy bay qua, không cao, dọc theo con rạch con thấy có nhiều ông râu dài ngồi thiền theo rạch, con vừa bay vừa niệm, nhìn xuống rạch mà sợ té, quả thật con té một cái bịch giựt mình thức dậy bản thể thấy con ngồi và đau bụng. Xin Thầy minh giải.

Đáp: Đó là phần vía nhẹ thôi. Khi mà đi tới đúng mức rồi cơ tạng nó hút trở lộn lại, không chạy đi đâu hết.

(98) - Vấn: Kính thưa Thầy, trong lúc thiền thỉnh thoảng con nghe những tiếng nói nho nhỏ bên tai làm con giựt mình tỉnh thiền. Xin Thầy minh giải tiếng nói đó từ đâu có và con phải làm gì để không bị trường hợp đó. Xin cảm ơn Thầy.

Đáp: Bởi vì thần kinh nó có trước nó mới có những cái tiếng, nó thu hút cái trước nó thành ra cái tiếng nói. Nhưng mà chúng ta tiếp tục làm pháp luân thì nó hơi sáng. Làm pháp luân mạnh đi, không có sao hết. Đây rún đây bụng tung lên bộ đầu và soi hồn đứng đắn là nó giải hết hà. Pháp đó hay lắm mà nhiều người làm không có đúng rồi nghe nói cái sợ ở trong này nó hù nó nói ta là

Quan Âm đồ này kia. Nói dốt. Không có Quan Âm nào mà xuống thể xác hôi thúi, không có vụ đó. Các bạn tin chắc là không có Quan Âm, không có Diêu Trì Kim Mẫu gì mà xuống thể xác hôi thúi nói chuyện bậy bạ, không có vụ đó. Mình chỉ tu đi lên đánh lễ Ngài, Ngài mới phán một chút điển, tâm chúng ta hiểu liền. Cái đó là chơn chánh.

(99) - Vấn: Thưa Thầy lúc trước con có bị tương tư, Thầy đã giải rồi, nhưng lúc con về VN bị bệnh lại rồi làm sao?

Đáp: Cho nên yêu mình mà không biết yêu. Muốn yêu mình thì phải tu thiền. Yêu cha mẹ cũng phải tu thiền vì cha mẹ sanh thành mình. Muốn có cơ tạng tốt thì mình cho nó khai mở trật tự đó là yêu mình, nhiên hậu mới yêu Trời, yêu quý nhân loại, mà không chịu làm, đường lớn không chịu làm, chung vô ngã hẻm thì phải chịu thôi. Yêu có một cô. Nhiều đứa nó đâu phải yêu tánh tình. Nó chưa yêu tánh tình. Nó thấy lỗ mũi nó yêu hà. Yêu lỗ mũi cô đó. Yêu lỗ tai cô đó. Yêu bộ tóc cô đó vậy thôi, rồi cưới về đánh lộn tùm lum. Cho nên ở thế gian không phải yêu đâu, không phải yêu thiết, giả tạo thôi, không có sự thật. Mình tu mình có cái tình yêu sống động liên hệ với Trời Đất, tình yêu vô cùng sống động, không ai cắt đứt được, và liên hệ với cửu huyền thất tổ chúng ta, rất đầm ấm. Mà không biết yêu mà chạy đi yêu một cô nào là chỉ có khổ thôi. Cái nghiệp của cổ, cổ giải chưa được, mà nghiệp mình mình cũng giải chưa được, mình chun vô mình ôm thêm một cái nghiệp nữa, biết bao nhiêu công chuyện phải làm. Rồi rồi trí, khổ. Nó có lý do hết đó.

(100) - Vấn: Thưa Thầy con 80 tuổi rồi, nên ngồi thiền hay chỉ niệm Phật thôi?

Đáp: Niệm Phật tốt hơn. 80 tuổi cần phải niệm Phật nhiều để nó giải cái nghiệp lúc ra đi nhẹ nhàng. Thiền sơ sơ cũng được rồi, mà nếu có khả năng hít thở nên hít thở để cho nguyên khí nó khôi phục vì đã sanh đẻ mất trung khí nhiều.

(101) - Vấn: Thưa Thầy con tu đã 10 năm rồi mà không thấy tiến, có phải tại con không có căn tu hay không?

Đáp: Xem lại cái trật tự của chính mình đã hành đúng hay là không. Hành chưa đúng thì nó không

có tiền đâu. Bóng đèn muốn có sáng phải có cái máy phát điện. Cái máy phát điện phải xuất phát 2 luồng điện rõ ràng, âm ra âm, dương ra dương, hội tụ nó mới bộc ánh sáng. Thì cái phương pháp Vô Vi là làm lại trật tự hội tụ nó mới tới ánh sáng. Cho nên nói tôi tu 10 năm mà 1 ngày tôi tu bao nhiêu tiếng? Tôi nói chuyện 12 tiếng tôi tu 1/2 tiếng, cũng không có ăn chung gì hết. Nói chuyện ào ào, khẩu khai thần khí tán, làm lộn xộn cho

chính mình mà lập lại trật tự cũng chưa có xong. Thâm tu thâm tiến những người đó họ đạt pháp. Hiện tại chúng ta hội trường này có nhiều người ở bên ngoài không vô được đây, không có cơ hội đến đây, họ cũng thâm tu thâm tiến vì hoàn cảnh đang giáo dục họ, khổ, như người đang ở VN, khổ lắm, muốn cái gì cũng không được, cho nên chỉ biết Trời Phật, chỉ biết ánh sáng, hướng về ánh sáng hành tiến thì họ cũng có cơ hội tự giải được.

THƯ TỪ LAI VĂNG

Qua Mục Thư Từ Lai Văng, bạn đọc có dịp chia sẻ tâm sự thiết tha của người gửi - các đứa con Vô Vi từ khắp Năm Châu; học hỏi và cảm nhận lòng thương yêu, sự hi sinh tận độ vô bờ của người nhận - Thầy Tám, người Thầy, người CHA VÔ VI yêu quý..... Những lá thư gói ghém tâm tình thấm thiết, nhất là từ các bạn Vô Vi đang ở quê nhà xa tít với hoàn cảnh khó khăn, gút mắc từ ĐẠO lẫn ĐỜI, luôn được hồi âm bằng những lời khuyên giải sáng suốt, chân tình, hướng tâm về chân lý vô cùng siêu diệu.

THƯ GỎI THẦY TỪ HOA KỲ

Kính thưa Thầy

Chúng con Thiên đường Virginia và Maryland mỗi tuần thiền vào lúc 12 giờ trưa ngày chủ nhật. Anh Tu Hiền nói rằng phải thiền lúc 10 giờ sáng vì Thầy dạy rằng giờ đó là giờ Bê Trên làm việc chung cho tất cả các thiền đường mọi nơi. Xin Thầy cho chúng con ý kiến về việc này. Chúng con thành thật cảm ơn Thầy.

T/D Hoàng Yến Hồng
Washington, DC

THƯ HỒI ÂM CỦA THẦY TÁM

Thiền 10 giờ sáng, rồi sau đó sinh hoạt LED Weekly là đúng giờ rồi.

Lương Sĩ Hằng

THƯ GỎI THẦY TỪ ÚC

Thầy quý yêu,

Bây giờ thì con đã hiểu là con người phải học khổ để tiến hóa, và phải hòa tan trong khổ thì mới vững vàng trên đường đạo, con cũng hiểu rằng sự nhịn nhục là cao quý, vô cùng cao quý. Nhịn nhục là cha mẹ, chứ không phải là nhu nhược yếu hèn như con đã từng nghĩ, con quả thật là ngu si.

Con cũng thấy rằng mọi sự đều ở trong ta, chỉ vì ta không biết khai thác nó mà chỉ lo hướng ngoại nên mới tạo động và hậu quả của nó là sự đau khổ, lúc đó lại than ván, kêu Trời Phật, như vậy mới là yếu hèn. Chồng con, con của con, bạn bè và những người chung quanh con quả thật là thầy con, là những vị Phật sống, là Thượng Đế đã điều luyện để con trở nên tốt đẹp hơn. Và con cũng đã hiểu rõ TRÍ CÚT là gì. Ngoài việc hành pháp và niệm Phật để khai thác chính mình, con cần phải làm gì nữa để trở về với chính con? Thực hành khai triển ngoài trong là khai triển như thế nào? Có phải là cải biến thói hư tật xấu, cải biến đầu óc? Biết ơn Thầy và đạo pháp vô cùng. Ước mong sao sớm được giải mở sân si, phá mê chấp để xứng đáng làm người và là học trò nhỏ của Vô Vi.

MCNMAT. AUSTRALIA

THƯ HỒI ÂM CỦA THẦY TÁM

Cần niệm Phật để khai mở đại trí của chính mình, thì mới thấy rõ sự sai trái mà chính mình đã tạo ra, nhiên hậu ăn năn sám hối, chịu tu sửa thì mới đúng.

Lương Sĩ Hằng

THƯ GỎI THẦY TỪ HOA KỲ

Thưa Thầy,

Con thấy mình ích kỷ chỉ nghĩ đến bản thân con mà không nghĩ đến gia đình và chồng con của mình. Gia đình con vẫn túng thiếu vì con chưa có khỏe hẳn để quyết định đi làm một nơi nào.

Con ăn chay. Con cảm ơn Thầy cho con điếm và cứu sống con hơn 2 lần, giúp đỡ con tận tình. Khi Thầy cho điếm con, con nên ngồi thiền hay con nên đi xin việc làm? Thuốc khi bệnh con không dám uống nhiều vì sợ có độc và con uống vào là mình không khỏe. Uống thuốc hay không con thấy con vẫn không sáng suốt và làm nhiều người buồn lòng. Con hiện uống thuốc bớt lại nhưng vẫn uống ít. Con vẫn khuyên chồng con nên lấy tiền về hưu ra xài bây giờ vì sẽ đỡ lo về vấn đề túng thiếu trong gia đình. Con có cảm tưởng con đã giúp người ngoài nhưng con không biết giúp chính gia đình con. Con còn muốn thanh lọc và bắt đầu thiền lại nhưng bây giờ con chưa có khả năng để làm 2 điều này.

B. Con xin Thầy vài lời khuyên bảo: bé Thảo con của con được 3 tuổi. Thảo hồi trước thông minh lắm, bây giờ nhút nhát, con phải ẵm nó đi ra ngoài hưởng khí trời để nó dạn và bớt khổ. Em của con sống trong xã hội Mỹ rất khôn nhưng lúc gặp hoạn nạn cũng phải nhờ lòng từ thiện của người Mỹ để có nhà ở và qua khỏi nỗi khó khăn.

C. Những đứa con trong nhà con không nghe con nói vì tụi nó thấy con cứ ở nhà không chịu làm gì cả. Chồng con muốn ly dị với con trong tương lai. Đời sống con cũng khổ nhất là thấy con không nghe lời mình.

D. Trong quá khứ khi mà con đi xin việc làm ở chỗ chồng con thì họ từ chối hẳn ra mặt nhưng khi con về nhà thì con nghĩ họ kêu con xuống bằng cách nhờ người khác. Khi họ kêu con thì hầu như con không xuống được vì không thích cộng tác với họ lúc đó hoặc vì hoàn cảnh nào đó xảy ra ngăn cản. Nhưng con chưa gặp họ để nói chuyện với họ đang hoang là họ muốn con làm, còn gặp mặt chồng con thì chồng con nói không cho con làm chung với anh. Sau lưng anh thì con không giải quyết nổi vấn đề với họ để có thể làm chung với họ. Can đảm con không có để con lén lút đi xin họ việc làm đúng lúc họ mong muốn. Có lẽ vì con

giận Thầy, muốn làm buồn lòng Thầy những lúc này để sau đó hối hận nhiều. Chuyện này xảy ra như vậy cả năm nay, con cũng không xin làm chỗ khác vì còn bệnh. Con có nói thẳng trong điện thoại của họ là Thảo sợ, Thảo không đi nhà trẻ để con có thể xuống nói chuyện với họ. Lúc con có thể chở Thảo đi nhà trẻ thì con sợ, con quanh xe về.

Nguyễn Thị Hằng Minh
Katy, Texas

THƯ HỒI ÂM CỦA THẦY TÂM

Tâm tư con không tự quyết định được, tức là còn bệnh. Trong lúc này con cần bác sĩ điều trị hơn cả. Con đã không tiền, mà còn lo nhiều việc, thì làm sao lo được? Thầy không có cách gì hơn, là chỉ có một pháp tu, để cho mọi người niệm Phật và tự thức mà thôi! Về tiền bạc thì Thầy cũng nghèo, không có! Vậy con nên tự lo liệu, nếu con thích tu thì chỉ niệm Phật, thì từ từ sẽ giải quyết. Con nói đi nói lại một triệu lần, lúc nào cũng vậy đó thôi, Thầy cũng nghèo như con, con nên thông cảm. Người thiếu thốn và nghèo khổ mới thấy được sự sai lầm của chính mình, lo ăn năn sám hối, tự tu và tự cứu. Chúc con vui tiến.

Quý thương,
Lương Sĩ Hằng

THƯ GỎI THẦY TỪ VIỆT NAM

S., ngày 28/2/97

Kính gửi Đức Thầy mến yêu,

Con tên HNM sanh năm Mậu Ngọ, 68 tuổi. Bắt đầu con biết PLVV và thực hành ngày 30/7 năm Mậu Ngọ. Trước đó con tìm Thầy mà không có quyền được gặp Thầy. Con thường đến đường hẻm chợ xà lấy đơn Thầy mà chưa diện kiến Thầy lần nào cả, đây lần đầu gởi thư cho Thầy, con nghe băng giảng và sách của Thầy rất đầy đủ. Mà nay gần 20 năm trường chạy học đạo, mà sao con thấy con chậm tiêu quá Thầy. Kính nhờ ân sư quán xét thân tâm con coi còn kẹt cái gì, Thầy chỉ cho con để con mài dũa nó lại. Đời của con thì từ nhỏ đến lớn sống ở chỗ đó Thầy, con quây máy chục năm; hồi nhỏ con sống cái nghề lắc bầu cua,

bông vụ, lớn lên con chạy taxi, xích lô, mấy đời Bảo Đại con đi lính nhảy dù, măn lính con làm nghề đứng bến xe. Năm 1975 rồi con mới biết tu. Từ nhỏ đến lớn con chưa biết ăn chay, con ngộ được PLVV là con trường chay một lều luôn. Chắc con gây nghiệp nhiều quá sao bây giờ tu chậm tiêu quá, con thì lì lợm, chịu tu lợm, không sợ nghèo khổ khó nhọc, chỉ mong tu để giải thoát. Kính chào Thầy, con mong ngày nào được viếng Thầy.

THƯ HỒI ÂM CỦA THẦY TÁM

Atlantic City, ngày 9/7/97

NM con,

Thầy đã vui nhận được thư con đề ngày 20/2/97 từ S. gửi đến. Được biết con bước vào con đường tu học. Năm nay con đã 68 tuổi, con ngộ được PLVV, chịu tu chịu tiến. Tuổi của con trở về phần hồn thanh nhẹ, trẻ trung, không còn tuổi tác, người tu Vô Vi không có tuổi tác. Con có duyên muốn tìm Thầy, nhưng mà không có cơ hội tương ngộ. Đó là xác con trần tục. Nếu con chịu tu lập lại quân bình luồng điện của chính con, thì con sẽ rất dễ tương ngộ cùng Thầy. Thanh nhẹ hòa với thanh nhẹ rất dễ dải. Con đã trải qua mấy chục năm, đụng đâu làm đó, miễn sống là thôi, nhưng mà rốt cuộc vạn sự trên đời là không. Những gì con làm đều là không có hữu ích cho tâm thân. Con cờ bạc, bầu cua cá cạp, còn cờ bạc, lười biếng không sửa tâm sửa tánh để tiến hóa là bị đọa. Ngày hôm nay con có duyên lành gặp được PLVV để tự xây dựng khai triển tâm thức của chính mình. Với 68 năm kinh nghiệm, mắt thấy tai nghe của con đều là giả ảo không có sự thật. Vậy con phải trở về với sự thật là KHÔNG. Muốn trở về với KHÔNG là phải niệm Nam Mô A Di Đà Phật theo đường lối của PLVVKHHBPP như Thầy đã thường niệm trong băng để giải nghiệp lực trong nội tâm, trở về KHÔNG là chánh pháp. Không

còn sự giao động nữa. Con thanh tịnh con mới thấy nguyên lý của Trời Đất đang điều khiển con. Con ăn cơm, ăn rau, đó là nguyên năng điện quang của càn khôn vũ trụ đã hình thành. Nếu không có mặt trời, mặt trăng làm sao trồng rau, lúa, hình thành để giúp con, vậy thì con đang sống trong điện năng của Trời Đất. Bây giờ con thực hành PLVV là khai triển điện năng quân bình trong tâm thức. Niệm Phật để khai mở huyền bí nội tâm của chính con thì con không có xa đạo và chính con là đạo, thì con trở về KHÔNG. Vạn sự trên đời là không, không nên mê hoặc. Thiên hạ ca tụng Thích Ca, thiên hạ ca tụng Quan Âm, thiên hạ ca tụng Thần này, Thượng Đế kia, nhưng mà thiên hạ không có ca tụng con! Ông nằm trong nguyên lý đó mà mất quân bình mà thôi! Bây giờ con lập lại quân bình, là họ sẽ ca tụng con! Ông đã sống trong nhịn nhục, tất cả Tiên Phật đều nhờ nhịn nhục mà thăng hoa. Ngày hôm nay con có cơ hội nhịn nhục, nên tiếp tục nhịn nhục, sửa mình tức là tu. Tự nhiên con sẽ trở thành người vinh quang sang trọng tại mặt đất. Chỉ vì trần tục sân si, con có đủ tài liệu của Thầy nên nghe cho kỹ. Thầy không phải nói văn chương tại thế gian, nhưng mà Thầy hỗ trợ điện khí cho người nghe tự thức tâm. Vì sao? Nhờ Thầy làm PLTC hiệp khí cùng Trời Đất, âm thanh của Thầy khác hơn người thường, thực hành bố thí chơn ngôn, tận độ quần sanh.

Trên đời là không, rốt cuộc không có sự thật, phải trở về không. Không có ai giỏi hơn ai hết, xung hô đủ thứ nhưng mà rốt cuộc không làm được việc gì, từ không giới đến rồi phải ra đi với hai bàn tay không, không làm được một việc gì cho chính mình là bị tội. Ngày hôm nay con có duyên lành được tu, được hiểu lấy chính con, con sẽ vượt khỏi tội trạng hành hạ ở địa ngục. Chúc con vui tiến.

Quý thương,
Lương Sĩ Hằng

LÀNG VÔ VI : Khu Đất Dành Riêng Cho Bạn Đọc

Làng Vô Vi được thành lập là do nhu cầu của bạn đọc muốn đóng góp bài vở vào LED Weekly. Thơ, văn, cảm tưởng v.v... của các bạn gửi về LED Weekly sẽ được đăng lên theo thứ tự.

HƯỚNG TÂM CẦU NGUYỆN

Xin quý đạo hữu hướng cầu nguyện cho thân mẫu của đạo hữu Odile Thái và là nhạc mẫu của đạo hữu Thái Hoàng Long, tên là UHLRICH Simone, từ trần ngày 09-10-1997 lúc 13giờ 45 tại Lyon (Pháp) hưởng thọ 83 tuổi.

PHÓNG SỰ VUI BUỒN SINH HOẠT BẠN ĐẠO SYDNEY

Kể từ khi Thầy trở lại Canada, bạn đạo Sydney trở lại nhịp sinh hoạt bình thường. Không còn nôn nả, không còn đợi mong nhìn thấy tôn nhan thương yêu của vị Cha già Vô Vi, một đời tận tụy với chúng sanh. Sự thương nhớ là chất keo gắn liền bạn đạo. Hằng mỗi tuần, chúng tôi đến Thiền Đường, chung thiền, chan hòa tình thương, hưởng nhận sự ban bố thanh quang điển lành của Bề Trên và được nghe lời dạy dỗ của Đức Thầy.

Một Chủ Nhật của tháng chín, mặt trời bị mây che khuất, gió mang hơi lạnh thổi về. Đường phố vắng ngắt, mưa bắt đầu nhỏ hạt. Cảnh này chỉ có năm trùm chăn là lý tưởng nhất. Người tu Thiền trong cảnh này có khác hơn. Trước kia khi chưa tu, thế nào cũng trách trời trách đất, mưa sao mà mưa ác ôn, dè ngày nghỉ mà mưa. Tu rồi, ứng dụng lời Thầy, vui buồn rồi cũng qua đi, thanh tịnh là tất cả. Thế là, mưa mặc cho mưa, chúng tôi vẫn họp mặt đông đảo tại Thiền Đường Súc Khỏe và Tâm Linh. Không khí hân hoan hẳn lên với sự hiện diện của anh chị Bùi Đông Phương, người về từ Cairns, miền đất tràn đầy thanh khí được mệnh danh là nơi chốn địa linh nhân kiệt. Căn phòng ấm cúng với thanh âm thân quen của Thầy. Một giờ thiền trôi qua nhanh chóng. Mục Bé Tám luôn luôn sôi nổi nhất. Thông thường Thầy đưa ra một câu hỏi bao trùm thật nhiều vấn đề để bàn thảo. Trình độ rõ ràng không mua không bán. Trình độ cũng không che dấu được ai. Lý của ai người đó quyết giữ chặt. Xoay quanh một chữ TU. Thầy mở ra nhiều cửa ngõ. Có bạn công năng tu tập lưng chừng dãy Trường Sơn thì thích giải bằng kinh nghiệm đời. Người có lẽ đã leo được đỉnh Everest

nên bàn toàn chuyện trên mây. Người ta lưu luyện ái tình, lưu luyện vợ đẹp con xinh, đảng này Thầy hỏi chúng ta tại sao làm người vẫn còn lưu luyện tánh sân? Thế mới biết con người là một tiểu Thượng Đế, đầy đủ cả thanh lẫn tục. Ham thanh đã đành, cả tục cũng ôm luôn. Tu cao là tu làm sao? Câu này bạn đạo thảo luận sôi nổi. Đức Giáo Hoàng có phải là tu cao không?

Không. Phải!!! Rồi Thượng Tọa, Linh Mục, Mục Sư. Các vị tiền bối của các tôn giáo được hỏi thăm kỹ lưỡng. Một anh bạn đi đâu cũng kè kè một cái cù móc thêm thắt lời của một lady: mấy ông hòa thượng là tu cao nhất. Mọi người hướng cái nhìn về anh như hỏi thêm, anh tỉnh bơ trả lời, hoà là hòa hợp, hòa đồng, thượng là cao, hòa thượng là người có hạnh nhân hòa cao nhất, là tu cao nhất. Cũng anh chàng này, một lần trả lời câu hỏi của một bạn đạo về chuyện thiền tứ thời. Anh ta cho ý kiến, muốn thiền tứ thời có kết quả, trước hết ta phải tập ngồi tứ sắc... Bàn cao, bàn thấp, dờ kinh thánh, tra luật đời, cuối cùng hết lý, tất cả im lặng nghe Thầy giảng tu cao là tu làm sao. Thật đơn giản, nhưng vượt khỏi càn khôn:

“Thưa tu cao là tự giải được nghiệp tâm, từ nặng trước đi tới thanh nhẹ, chẳng còn lo âu, lúc nào cũng an vui.

KỆ:

Giải thông nguyên lý đạo mùi.

Có có không không vẫn tiến vui.

Trí tuệ phân minh đường chánh giác

Về không toàn diện lại càng vui.”

Giờ học mục Bé Tám với riêng tôi đã hẳn là một thử thách công năng tu tập, chẳng những không chán mà còn vui và bổ ích nữa.

Điều tôi muốn trình bày hôm nay, trong phóng sự này là câu hỏi xem ra thật tầm thường, nhưng lại mở ra một vấn nạn mà hầu như khó ai vượt qua. *“Tại sao làm người ai ai cũng sợ chết, tại sao?”* Làm người thật ra có nhiều nỗi sợ không chỉ là sợ chết. Sợ đói, sợ nghèo, sợ chiến tranh, sợ thiên tai... Tất cả cũng chỉ là sợ chết mà thôi. Tại sao? Tại chúng ta tham lam, tham của cải, tham vợ đẹp con xinh, tham danh, tham luyện cái nhục thân. Còn nhiều cái tham nữa, kể không hết. Có điều tội nghiệp cho các đấng mày râu, thế gian chỉ

có thành ngữ "*tham vợ đẹp con xinh*" chứ không ai nói tham chồng khôn con giỏi. Làm như mấy bà không biết tham bao giờ. Một câu trả lời khác, tại chúng ta không biết phân hồn vô sanh bất diệt. Tại chúng ta không biết chết rồi sẽ đi về đâu... Các bạn trả lời thật sáng khoái câu này. Hình như tất cả đều hiểu thật rõ tại sao làm người ai ai cũng sợ chết. Hiểu là một chuyện, thật tâm có đạt được hay không lại là một chuyện không dễ dàng. Tu Pháp Lý Vô Vi, đặt nặng hai chữ THANH TỊNH, tất cả quy KHÔNG. Vậy đệ tử Vô Vi dứt khoát không thể sợ chết. Mọi người nhìn nhau cười thông cảm. Nhân dịp này anh Bùi Đông Phương cho biết một bạn đạo Sydney đang lâm bệnh nặng, bác sĩ đã bó tay. Anh Phương đã đưa Di Sáu Võ Ngọc Điều về tại tư gia. Anh kêu gọi sau buổi họp mặt chúng tôi sẽ đến thăm Di Sáu. Di Sáu tu từ hồi Ông Tổ Đỗ Thuần Hậu còn tại thế. Chị Phương lúc ở VN làm việc chung với Di Sáu, xác nhận Di Sáu là một người hành thiện tích đức. Di làm lụng cực khổ, gom góp tiền bạc gửi về VN, giúp bạn đạo nghèo và những ai khốn khó. Tin tức loan ra, mọi người không kềm được xúc cảm. Riêng tôi, lòng dằn lòng phải tìm câu nói nào thật khéo léo để chút nữa an ủi Di Sáu. An ủi sao mà dừng đọng đến chữ CHẾT. Trí tôi liên tưởng đến căn phòng nặc nồng mùi thuốc, một bộ xương cựa quậy trong một đồng chăn, giọng nói khàn đặc, thều thào trong cổ họng. Ghê hơn nữa là ánh mắt tuyệt vọng của một con người sắp chết, mình đứng đó nhìn mà bất lực không biết phải làm gì để giúp đỡ. Chỉ mới cách đây bốn tháng, tôi đã nhìn thấy ánh mắt đó của một người thân, kinh khủng lắm.

Di Sáu ở trong khu nhà của người già. Căn phòng nhỏ nhắn, giường ngủ đặt ngay phòng khách, mấy cái ghế xếp kê sát cái bàn trên lòng chông hộp thuốc. Hai cánh cửa không khóa. Đây cửa bước vào, chúng tôi lần lượt lên tiếng chào Di Sáu. Tiếng chào đáp lễ vang lớn từ trong đồng mền in hoa màu xanh. Thanh âm vẫn còn nguyên khí, mắt vẫn còn tia sáng long lanh, nhưng người thì nhỏ choắt lại chỉ còn da với xương. Tôi tiến lại ghé ngồi trên mép giường nhìn cho kỹ. Màu da Di vàng như lá úa. Vành môi Di tím tím nở nụ cười, buồn như chút nữa phải chia tay. Những câu hỏi bệnh thông thường, lần lượt tuôn ra. Di trả lời mạch lạc, rõ ràng. Bác Sĩ nói bệnh của Di Sáu có chữa được không? -Không. Sau khi họ thử đủ thứ kỹ càng, họ cho tôi biết, tôi bị ung thư bao tử cách đây 3 năm, bây giờ nó ăn lan hết bên trong, chỉ còn đợi chết. Nhanh thì 6 tháng, chậm có thể 1

năm. Di Sáu có sợ chết không? Chết, ai mà không sợ. Nhưng tôi lại nghĩ khác. Minh tu pháp Thiền là chết trước khi chết. Hơn nữa Thầy có dạy đời là vô thường, xác này là giả tạm, phần hồn mới vĩnh cửu. Minh xuống thế gian để học hỏi. Học xong rồi về. Nếu chưa xong thì ra khỏi đây rồi bẻ trên ân ban cho đi đến một nơi nào đó học tiếp. Di vừa nói vừa ra dấu bằng tay. Thật khó mà đoán được Di là một người bình chờ ngày chung cuộc. Tôi quan sát sơ căn phòng. Cái cassette trên bàn sát giường, Di để nghe băng giảng của Thầy. Dưới chân giường là bàn thờ để hình Đức Mẹ. Di ngồi hẳn dậy, nói tiếp. Tôi biết pháp Thiền lúc Ông Tổ còn sống. Từ đó đến nay tôi không bỏ một đêm nào. Chỉ có bây giờ đau quá, ngồi không được. Tôi Thiền nhưng không ăn chay. Bao tử của tôi không chịu được rau cải, ăn nghe không ngon, ăn ít ít thì được, ăn nhiều thì muốn ói. Tôi Thiền nhưng vẫn đọc kinh Chúa, bên nào tôi cũng giữ đúng đắn. Đức tin tôi vững lắm, Tôi biết nếu chết mình sẽ đi đâu... Một bạn đạo nữ đề nghị Di về VN chữa bệnh ung thư bằng thuốc Nam, có người trị đã khỏi. Di lắc đầu. Sống, chết nào có khác gì nhau. Hơn nữa tôi về VN, năm đó làm phiền con cháu rồi cũng chết. Di Sáu không chồng, không thân nhân, bệnh nằm một mình. Các bạn già người Úc chung khu thỉnh thoảng chạy qua chăm nom miếng nước, miếng cơm. Ban đêm có một bạn đạo nữ từ Cabramatta vào ngủ với Di Sáu. Anh Phương đã gửi Di Sáu cho một Bác Sĩ VN ở khu gần đó. Hùng tâm dũng chí của một người tu Thiền thể hiện ngay lúc này. Tháng ngày qua Di Sáu đã dày công tu luyện, thật không uổng một kiếp người. Có bạn tỏ ý nghi ngờ Di Sáu giả vờ bình tĩnh để che dấu nỗi sợ hãi giống như trong phim kiếm hiệp. Nói vậy chứ không phải vậy, ai đứng trước cái chết mà không sợ. Với tôi dù Di Sáu thật sự có giả vờ đi nữa vẫn chứng tỏ được hạnh của một người tu thiền trong cơn hấp hối. Trước khi ra đi vĩnh viễn cần còn bình tĩnh gửi lại nhân gian một nụ cười. Di đã chuẩn bị chu tất mọi chuyện, từ việc sẽ trả cái nhà cho chánh phủ đến việc dành một số tiền nhỏ mọn cho ai, hậu sự sẽ phải làm cái gì... Thú thật, lần đầu tiên trong đời tôi gặp một người đứng trước cái CHẾT mà vẫn bình tĩnh. Đáng lý chúng tôi đến để khuyên lơn an ủi Di. Ngược lại Di đã cho chúng tôi một bài học về SANH-TỬ. Thầy đã giảng biết bao nhiêu cuốn băng. Nghe rồi trả lại cho Thầy, mấy ai ứng dụng, thấm nhuần như Di Sáu Võ Ngọc Điều. Nhân dịp đây, kính xin quý bạn, vị nào có duyên đọc bài

phóng sự này, xin gộp một lời cầu nguyện cho Di Sáu.

Tôi ra về, lòng cứ nao nao. Thương cảm một người bạn mới gặp lần đầu mà nghe như đã quen tự thuở nào. Do đâu Di Sáu có được một tư duy siêu lý, thần sắc an ổn, rũ bỏ sự đời, bằng lòng ra đi trong vui vẻ. Chỉ đi nhà thờ, đọc kinh không thể nào an nhiên tự tại đến như vậy. Không phải bàn nhiều, chúng ta là những thiền sinh tu tập Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp, hẳn chúng ta đã có câu trả lời xác đáng. Để chấm dứt bài

phóng sự này xin quý bạn hãy cùng tôi, chúng ta quỳ dâng lễ ĐỨC THẦY trong tâm. Để gọi là cảm ơn Thầy đã thương yêu chúng ta, hằng giáo dục lúc phần hồn của chúng ta còn lưu đầy trong thân xác mà cả đến lúc chúng ta trở về với cát bụi. Nguyên cầu xin Ông Trên che chở cho thân xác của Thầy vượt qua mọi hung hiểm của thế gian. Nam Mô A Di Đà Phật Vạn Vật Thái Bình.

NGỌC SƯƠNG kính bút.

VÔ VI VÒNG QUANH THẾ GIỚI

Ủy Ban Tổ Chức Đại Hội Vô Vi Quốc Tế

Trân trọng thông báo:

Ban Tổ Chức Đại Hội Quy Tụ Tình Thương có nhận được bài thơ và bài giảng với tựa đề Đại Hội Hội Tụ Tâm Linh của Đức Thầy tặng cho Đại Hội Vô Vi Quốc Tế kỳ thứ 16 tổ chức tại Las Vegas năm 1997.

Để thể hiện đúng theo lời chỉ dạy trong bài thơ và bài giảng của Đức Thầy, Ban Tổ Chức trân trọng thông báo cùng quý đạo hữu năm châu danh xưng chánh thức của Đại Hội Vô Vi Quốc Tế kỳ thứ 16 là “Đại Hội Hội Tụ Tâm Linh”.

Trân trọng kính chào,
UBTCDHVQT

VôViLED Multimedia

Câu hỏi & Trả lời về Ấn Tổng CD Ngục Tù & Thẻ Xác

1. Bao nhiêu tiền đủ để ấn tổng CD Ngục Tù & Thẻ xác?

Nếu chúng tôi có đủ 2,500\$US là có thể in ra 1,000 cuốn CD để phát không cho bạn đạo toàn thế giới.

Ngoài ra cũng cần khoảng 400\$US (*Shipping cost*) để phân phối các nơi. Số tiền này sẽ giảm nếu ra kịp vào dịp đại hội hay KSC.

Cho đến nay đã nhận được như sau:

EDIT CD NGỤC TÙ & THẺ XÁC

Name	\$US
Nguyen Anh Duy & Bach Chau Boston	200
Nguyen minh Tam 52 Wyong St. Canley Heights NSW 2166 Australia	200
DON HUYNH 4105 W. Walnut St. Garland TX 75042	100
Nguyen Van Ty 6 Glenn Drive, Maynard MA 01754	100
Huong Nguyen 3375 Paisley Cir Orlando FL32817	150
TD Tu Thong Houston - TX	930

Total 1,680

2. Bạn đạo đóng vào quỹ ấn tổng CD có được cấp giấy trừ thuế không?

Vì VoViLed multimedia là một trong những sinh hoạt hợp pháp chính thức của HAHVV Canada nên cuối năm đều được cấp giấy trừ thuế có giá trị tại Canada và Hoa Kỳ. Còn các quốc gia khác thì chưa biết.

3. Tại sao ấn tổng CD mà không bán hoặc thu bằng tape bằng máy thu lẹ?

Ấn tổng để phổ biến rộng rãi hơn cho bạn đạo hoặc bất cứ ai muốn xin mà không giảm phẩm chất của những bài giảng rất có giá trị của Đức Thầy và có thể lưu giữ được lâu.

TIN HỮU ÍCH

Chị Trương Huỳnh Mai nhắn tin Quý bạn đạo v/v
Quả Banh Giặt Đồ

Kính thưa quý bạn đạo,

Kỳ Thiên Ca ở Washington D.C. vừa qua Trương Huỳnh Mai xin lỗi với quý bạn, vì thời gian không có nên tôi không kịp trình bày về chi tiết của trái banh giặt đồ. Hôm nay tôi nhờ LED bổ túc thêm vài điều cần thiết hầu để giúp cho các bạn dùng trái banh có kết quả như ý mình mong muốn hơn. Có lẽ tôi và một số bạn đạo cũng đang sưu tầm và hướng về cuộc sống thiên nhiên để tránh bớt đi những tai hại của một xã hội văn minh như một nước mà chúng ta đang cư ngụ đây, một môi trường sinh sống có đầy hóa chất, ngay cả trong những thức ăn... Có lần tôi dự một khoá học dưỡng sinh và được biết là trước thế chiến thứ 2 nước Mỹ đứng hàng nhì hoặc ba về sức khoẻ trên thế giới mà ngày nay lại bị rơi xuống hàng thứ 95!!! Tại sao? Có phải chăng là vì những thức ăn ngoài thị trường không còn sự dinh dưỡng thiên nhiên mà đầy những hoá chất có hại? Cộng thêm vào là những vật liệu lau chùi trong nhà... cùng với sự ô nhiễm của không khí chúng ta thở hằng ngày?

Da là một hệ thống đào thải độc tố lớn nhất trong cơ thể, và còn được coi là trái thận thứ ba của chúng ta nữa, mà hàng ngày hầu như 24 tiếng đồng hồ, chúng ta mặc quần áo, ngủ trên chăn gối... Phải chăng những lỗ chân lông của toàn cơ thể chúng ta trực tiếp hấp thu những hóa chất độc của detergent còn dính trong quần áo, vải của drape trải giường và chăn gối? Vì kinh nghiệm con gái 13 tuổi của tôi, tôi xin phép LED và quý bạn tôi xin dài giọng một chút để chia sẻ câu chuyện này không ngoài mục đích tìm về con đường sức khoẻ của chúng ta, vì có thể một vài bạn cùng nằm trong trường hợp này.

Dù rằng tôi đã có học và biết da rất là quan trọng nhưng tôi không để ý sự việc đó cho đến khi trường hợp bệnh về da của con gái tôi, ba của cháu cũng đã hơn 1 lần đưa cháu đi bác sĩ nhưng không có kết quả gì (vì hoàn cảnh nên tôi không trực tiếp gần gũi cháu được. Cho đến tháng 6, 1996 vừa qua tôi có dịp nuôi và trị bệnh cho cháu tại gia, cháu bị nhiều bệnh khác như loét bao tử, dao động thần kinh... trong đó có da nữa--da của cháu như da cá sấu, từng lớp khô và xếp chồng chất lên nhau, chỉ nhìn thôi cũng thấy rõ điều này. Mỗi lần tắm là

cháu không dám dùng xà phòng cả bao nhiêu năm nay vì sau khi dùng xà phòng cháu có kể cho tôi nghe là mỗi cử động sẽ làm cho da cháu bị nứt đau. Tôi lấy làm xót xa, chỉ lắc đầu không biết làm gì hơn ngoài trừ bắt tay vào việc lo cho con mình từ từ. Thế rồi một năm trời qua tìm bệnh và trị bệnh theo phương pháp ăn uống dưỡng sinh, cây cỏ trị liệu, hai tháng sau đó sức khoẻ và hình vóc của cháu hoàn toàn thay đổi. Mọi người trong 2 họ nội ngoại đều ngạc nhiên trước sự thay đổi nhanh chóng này. Thật ra tôi không có gì tài cán cả, chỉ mò mẫm và thực hành những gì mình đã học để lo cho con mình, nhưng có điều làm tôi thất vọng là về da cháu chỉ có bớt 40% thôi. Tôi lại phải suy nghĩ thêm cách khác để lo cho cháu vấn đề này. Thời gian suy nghĩ này chưa được thực hiện thì dịp Thiên Ca ở Washington DC đến, tôi lại vận động lo về việc phổ biến trái banh giặt quần áo để gây quỹ cho hội.

Muốn phổ biến thì tôi phải làm trước mới nói ra cái thực chất, cái kinh nghiệm của mình, chứ đối với đại gia đình Vô Vi mà lên trên "Vành Móng Ngựa" nói chuyện thì không "lạng quạng" được, may thay trong thời gian giặt quần áo thí nghiệm này thì da của con gái tôi mỗi ngày mỗi thay đổi. Một tháng sau thì mịn bóng, mấy lớp vảy biến mất, lại hồng hào ra, giờ thì còn mấy chấm nhỏ ở một vài nơi thôi. Tôi mừng và suy nghĩ là một năm trời này ăn uống thì cô gắng cho cháu theo dưỡng sinh, thuốc cây cỏ thì dùng muscle test hàng tháng để cho thích ứng nhu cầu của cơ thể, cho đến nay thì cháu từ một ngày uống khoảng 20 viên thuốc cây cỏ đủ loại, hiện tại chỉ dùng 3 loại và chỉ có 4-6 viên để phù hợp với thức ăn hàng ngày thôi (*vitamine + mineral*). Cháu có một đứa em trai 11 tuổi. Hai chị em biết thử muscle test rất rành, giúp đỡ nhau vì hiện tại tôi không còn ở gần các cháu nữa. Sau thời gian 8 tháng qua mọi việc không gì khác. Đột nhiên sau khi tôi dùng trái banh giặt quần áo để thí nghiệm cho Thiên Ca thì da cháu phục hồi lại được 85%, chỉ còn những chấm nhỏ ở đùi và phía trên của cánh tay, điều này làm cho tôi suy nghĩ để có thể kết luận rằng bao lâu nay da cháu bị ảnh hưởng của những hóa chất độc trong detergent gây ra. Tôi không nói là 100% nhưng trường hợp của con tôi là khoảng 60%, tôi cũng sẽ tiếp tục tìm cách để trị liệu cho phần ít còn sót lại cả cháu.

Trở lại vấn đề hóa chất có thể theo đường hô hấp của da vào những lỗ chân lông mà xâm nhập vào máu, vào thân... có thể mỗi người bị ảnh

hưởng khác nhau. Cá nhân tôi thì tôi nghĩ rằng thế nào cũng có ảnh hưởng chứ không phải là không bị. Các bạn có thể bị nhức nhối mình mẩy, mệt mỏi, đau lưng, ngứa ngái... có phải chẳng hóa chất độc trong detergent (*thuốc giặt quần áo*) cũng có một phần trách nhiệm trong vấn đề này? Tôi không có ý nói là những biên chứng kể trên hoàn toàn do detergent, mà cũng có thể do sự mất quân bình của cơ thể mà ra. Tuy nhiên không nhiều thì ít những hoá chất độc cũng có phần ảnh hưởng không tốt cho sức khỏe chúng ta. Nếu chúng ta quý trọng về sức khỏe thì không biết các bạn có đồng ý với tôi rằng mình cố gắng tháo gỡ bao nhiêu hay bấy nhiêu--từ thức ăn, nước uống, không khí, những vật dụng, phương tiện sử dụng hàng ngày v.v... Nếu chúng ta không biết thì thôi, nếu biết đến đâu thì tháo gỡ đến đó để cho thân xác của chúng ta được khoẻ mạnh hơn. Hy vọng các bạn trong đại gia đình Vô Vi của chúng ta sẽ đồng ý với tôi điều này.

Nhưng dù sao đi nữa khi đi về thiên nhiên thì đôi khi cũng gặp một vài trở ngại. Điều này đòi hỏi chúng ta ở sự kiên nhẫn để tìm cách giải quyết vấn đề để được kết quả tốt của nó. Ý tôi muốn nói là khoá học và Thiên Ca vừa qua tôi có đứng lên phổ biến trái banh giặt quần áo (*super globe*) thay thế cho xà phòng. Trái banh ngoài điều tốt để phục vụ chúng ta cũng có khuyết điểm của nó là khi giặt quần áo trắng một thời gian sau vì không có chất tẩy cho nên bị đi hoặc màu vải không được trắng như loại detergent có chất tẩy chẳng hạn như Tide, hoặc những vết dơ đậm, stain, những màu của thức ăn... một mình trái banh không đủ sức để làm mấy việc này vì trái banh chỉ thay thế xà bông thôi, cho nên các bạn cũng có thể dùng thuốc tẩy clorox chung, hoặc nếu các bạn muốn đi sát với loại không có hóa chất độc thì công ty có chế ra 3 loại khác nhau để phối hợp với trái banh cho được kết quả tốt hơn.

Sau đây tôi xin nhờ LED bổ túc thêm 3 loại: the Brightener, Super Globe Booster, và Super Globe Spot out, để hỗ trợ cho trái banh và tùy theo mỗi nhu cầu, các bạn có thể chọn ra loại nào thích hợp cho mình để ược hài lòng hơn. Luôn tiện tôi xin cảm ơn tất cả quý bạn đạo đã góp phần, cũng như đã ủng hộ mua trái banh giặt quần áo để gây quỹ cho Thiên Ca ở Washington DC vừa qua.

CÁCH SỬ DỤNG TRÁI BANH GIẶT QUẦN ÁO

TRƯỚC HẾT PHẢI RỬA MÁY GIẶT NHƯ SAU: (*Nếu không rửa máy thì không có kết quả*)

1. Bỏ banh vào máy

2. Set máy giặt: a. full or large = đầy
b. hot water = nước nóng

3. Đợi cho máy có một ít nước nóng, xong bỏ vào 1 cup nước dấm trắng (*mua ở siêu thị Mỹ*). Không được bỏ quần áo vào vì đây là thời kỳ rửa máy, xong dấm nắp lại để máy chạy cho xong 1 chu kỳ đến khi nào máy ngừng, có thể lần sping (*quay*) cuối cùng bạn có thể tắt máy vì không có quần áo mà chỉ có banh thôi.

4. Làm trở lại từ đầu y như trên thêm 2 lần nữa, tức là rửa máy tổng cộng 3 lần, nhớ mỗi lần đều phải bỏ 1 cup dấm trắng thì mới có kết quả.

5. Sau đó vẫn để trái banh trong máy để thay thế xà bông (*detergent*). Chỉ cần bỏ quần áo vào và giặt như thường lệ. Khi máy giặt ngưng nhớ cẩn thận tìm trái banh trước, để riêng ra một chỗ trong máy giặt, làm như thế là để tránh tình trạng banh còn lẫn lộn trong quần áo và khi lấy đồ bỏ sang máy xấy banh có thể bị rớt xuống sàn nhà, hoặc rơi xuống trong máy giặt, cả 2 trường hợp đều có thể làm cho banh bị bể sẽ không sử dụng được nữa... Một điều đáng lưu ý là banh không được bỏ vào trong máy xấy với quần áo mà phải luôn luôn ở trong máy giặt. Trường hợp vì lý do lỗi của công ty mà banh bị bể trong vòng 6 tháng sau ngày mua, nghĩa là không phải tại mình làm rớt bể banh thì bạn nên giữ banh bể để gởi trả lại cho công ty, họ sẽ đền cho bạn trái banh khác. Trong trường hợp này bạn có thể liên lạc với đại lý (*người mà bạn đã mua banh*) sẽ giúp bạn.

Ngoài ra, để phục vụ quý bạn được hài lòng hơn, công ty còn chế ra 3 loại:

1. The Brightener: Thay thế cho thuốc tẩy clorox, the brightener có thể làm cho quần áo trắng và màu, nhưng khi giặt bạn phải để đồ trắng riêng với đồ màu. Thay vì chất tẩy clorox là một loại hóa chất mạnh và độc, công ty thay thế the brightener làm bằng hydrogen peroxide ở thể bột, chất này không có hại cho sức khỏe của chúng ta. Giá một bình là \$24.95, giặt được 100 lần, nặng 1 lb.

2. Super Globe Booster: Dùng chung với banh giặt đồ để quần áo bị dơ được sạch hơn, chẳng hạn như trẻ con chơi đùa bên ngoài bị dính nhiều cát đất... booster có thể giúp quần áo không bị dính nhau, và lại có thêm mùi thơm thiên nhiên hơn và tốt cho các bạn giặt với nước lạnh. Giá \$15.95.

3. Super Globe Spot Out: Dùng để tẩy sạch những vết dơ ăn sâu vào vải, cổ áo dơ, thức ăn

màu dính vào (*stain*)... dùng để chà tẩy những vết này trước khi giặt. Giá \$12.00.

Những loại kẻ trên là để phục vụ quý bạn tối đa để quần áo chúng ta được sạch mà không chứa đựng những hóa chất độc có hại cho sức khỏe của mình. Nếu quần áo của bạn không gì dơ nhiều thì trái banh đủ sức phục vụ cho chúng ta rồi.

Các bạn cũng có thể vào đại lý để được mua giá rẻ hơn 1 chút. Xin liên lạc với

Trương Huỳnh Mai

Tel : 314-895-5863, 314-644-1747

fax : 314-895-5013, Email: huynh-mai@swbell.net

để biết những bạn đạo đại lý gần vùng bạn ở.

Thành thật cảm ơn quý bạn đạo.

Trương Huỳnh Mai

VôViLED Publications

THÔNG TIN

ĐẶC SAN VÔ VI

Anh Trần Đình Long và anh Nguyễn Trí Vượng nhắn tin khẩn cùng quý độc giả LED Weekly: nhớ gởi bài về cho Đặc San Vô Vi, số đầu tiên sẽ phát hành vào cuối năm nhằm dịp đại hội. Bài chọn đăng sẽ có giải thưởng cho các giải nhất, nhì và ba. Kết quả sẽ được công bố tại đại hội trước hơn 500 bạn đạo Vô Vi (*nghe tin sẽ có khoảng hơn 500 bạn đạo tham dự đại hội Hội Tự Tâm Linh 1997, Las Vegas*). Ngoài ra, những bài chọn đăng sẽ được giải đồng hạng như: giải...thoát, giải...toả, giải...sầu, giải...hòa, v.v... tùy ý tác giả chọn. Xin mại dzô, trước khi khoá sổ !!!!!

Liên lạc:

VôViLED Publications (*Đặc San Vô Vi*)

PO Box 71071

Sunnyvale, CA. 94086

hoặc Fax về anh Trần Đình Long: (714) 821-6920, hay email:

anh Nguyễn Văn Hoa: h_nguyen@ibm.net

LỜI NHẮN TIN CỦA KÝ GIẢ THU SƯƠNG

Kính thưa quý bạn đạo kiêm độc giả tờ LED Weekly,

Nhằm để quyền Đặc San Vô Vi sắp xuất bản vào dịp Đại Hội Hội Tự Tâm Linh tại Las Vegas

vào tháng 12 này thêm phần vui vẻ và tươi mát, ban biên tập LED Weekly xin mời quý bạn đạo độc giả làm ơn đóng góp một số chuyện cười lành mạnh.

Này nhé, các quý vị độc giả có thể viết về những câu chuyện có thiết bên lề Đại Hội, khóa Sống Chung hay là những chuyện mà tình cờ mình vô tình nghe lén bạn đạo hàn huyên tâm sự hoặc những bối cảnh vui vẻ vân vân và vân vân. Xin nhớ, cách hành văn quá bết, câu chuyện quá buồn ngủ, chính tả sai lia chia.. đều không thành vấn đề vì ở đây chúng tôi đã có thợ sửa, thợ cắt xén, thợ nấu nướng... Từ chuyện nhạt nhẽo bảo đảm sẽ trở thành chuyện cười; cười không ra tiếng thì cười nhếch hay cười nhoeun cũng là cười miễn sao đại ý câu chuyện của quý vị vẫn còn copyright...

Do đó kính mong quý bạn đạo độc giả gần xa nhiệt tình đóng góp.

Xin làm ơn nhớ giùm là chúng tôi ban biên tập LED Weekly đang chờ tin quý vị đó!

Cảm ơn nhiều,

Ký giả Thu Sương

THẺ HỘI VIÊN

Ban làm thẻ Hội Viên đang tiếp tục hoàn tất số thẻ của quý bạn đạo Năm Châu theo thứ tự như sau:

Sydney (*vừa hoàn tất*), Tổng Hội Úc Châu, Melbourne, Canberra, bắc Trĩ, anh Thuởng, Denmark, Switzerland, Vancouver-Canada, VôViLED Inter. Conf., T/Đ Culver City, v.v...

Hiện nay, anh T. Trung, đang phụ trách việc in thẻ, anh T. đã đóng góp nhiều vào việc design thẻ mới. Ban Thẻ Hội Viên thuộc thiền đường Culver City Lưu Động xin “đổi nghề” thay vì làm Thợ In nay đổi là Thợ Báo (*theo tiếng gọi của Nhóm Đặc San Vô Vi*). Xin cảm ơn các anh em trong nhóm Culver City và anh Trung đã và đang nhiệt tình đóng góp trong việc in thẻ Hội Viên.

KINH SÁCH

(1) - NGUYỄN LÝ TẬN ĐỘ đang được ấn hành và sẽ gởi đến các bạn đã order vào cuối tháng 11.

(2) - Khai Triển Đạo Tâm, Tự Thức Trong Xây Dựng, và Thực Hành Tự Cứu 3 sẽ phát hành vào dịp đại hội.

Băng Audio

Anh Nguyễn Hữu lâm đã gởi toàn bộ băng mới đến các trung tâm, thiền đường và Hội gần nơi bạn cư ngụ, xin quý bạn đạo liên lạc về các nơi trên để order băng.

Liên lạc:

Nguyễn Hữu Lâm, Fax: (503) 254-8050, Tel: (503) 257-8657,

email: truclam@worldnet.att.net

HỘI ÁI HỮU VÔ VI HOA KỲ

Ngày Giỗ Đức TỔ SƯ ĐỖ THUẬN HẬU (liễu Đạo Ngày 11 tháng 10 năm Đinh Mùi), nhằm ngày 10 tháng 11 dương lịch năm nay, và lễ kỷ niệm 10 năm thành lập thiền viện vĩ kiên:

Hội Ái Hữu Vô Vi Hoa Kỳ sẽ tổ chức ngày Giỗ Tổ và Lễ Kỷ Niệm 10 năm thành lập thiền viện Vĩ Kiên vào lúc 10 giờ 30 sáng ngày chúa nhật 7 tháng 12 năm 1997, dưới sự chủ tọa của Đức Thầy. Kính mời quý bạn đạo về tham dự. Các bạn đạo ở xa xin cho biết trước để tiện việc đưa đón. Các bạn đạo địa phương xin thu xếp để đi chung xe.

Trân trọng kính mời.

KHOÁ THANH LỘC TẠI T/V VĨ KIÊN NHÂN LỄ TẠ ƠN:

Hẹn tái ngộ trong tuần tới !!!

Copyright (C) by Lương Sĩ Hằng & VôViLED. All rights reserved

Khoá 4 ngày từ chiều tối 26 tháng 11 đến chiều ngày 30 tháng 11 năm 1997. Các bạn đạo có thể dự thanh lộc tiếp tục từ ngày 1 tháng 12 đến ngày 6 tháng 12 trước khi dự ngày Giỗ Tổ và Lễ Kỷ Niệm 10 Năm. Xin ghi tên tại Thiền Viện: Tel (909) 338-6691, hoặc Hội AHVV Hoa Kỳ: Tel/ Fax: (714) 891-0889.

XE BUS ĐI ĐẠI HỘI TẠI LAS VEGAS TỪ SANTA ANNA

Hội Ái Hữu Vô Vi Hoa Kỳ có tổ chức 1 chuyến xe bus đi dự Đại Hội Vô Vi tại Las Vegas:

Khởi hành từ T/D Hạnh Đức (nhà in Vô Vi cũ) lúc 9:00 sáng ngày 20-12-1997 đi đến Las Vegas MGM Hotel 2:00 trưa. Và trở về tại T/D Hạnh Đức khởi hành lúc 1:00 chiều ngày 24-12-1997 đến 6:00 tối.

Xe bus chỉ có 47 chỗ ngồi, với chi phí mướn xe và tài xế đi, về và 5 ngày xe bus chở đi ăn uống trong vùng Las Vegas là 55\$ cho mỗi người.

Xin quý bạn đạo ghi danh qua email, mail to: lanweb@mail.quik.com để giữ chỗ. Sau đó quý vị bạn đạo phương xa có dịp ghé T/V Vĩ Kiên, T/D Hạnh Đức, T/D Thiền Thức và khu phố Việt Nam Little Saigon.

Hạn chót giữ chỗ là 10-20-1997